

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2742

гр. София, 04.04.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в закрито заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

като разгледа дело номер **1214** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от Р. Х. Р. чрез адв. Я. С. от САК, срещу Решение № 1040-21-21 от 14.01.2022 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ – [населено място].

С молба вх. № 7916/02.03.2022 г. на процесуалния представител на касатора на основание чл. 629, ал. 1 вр. чл. 628 ГПК, вр. чл. 144 АПК е поискано спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по следните въпроси:

1. Допускат ли чл. 34 от Хартата на основните права на ЕС, принципът на правна сигурност и принципът на оправданите правни очаквания, изведени от чл. 6, параграф 3 от ДЕС и доразвити от съдебната практика на СЕС национална правна уредба, която приравнява липсата на търговска дейност на осигурителя – дружеството-работодател, с липса на положен труд, след като са начислени осигурителни вноски, трудово възнаграждение е изплащано и са налице писмени и устни доказателства, че жалбоподателят е полагал труд?

2. Допускат ли чл. 34 от Хартата на основните права на ЕС, принципът на правна сигурност и принципът на оправданите правни очаквания, изведени от чл. 6, параграф 3 от ДЕС и доразвити от съдебната практика на СЕС национална правна уредба, при която въз основа на административно производство, което се развива между държавен орган – Националния осигурителен институт, и осигурителя – дружеството – работодател, и в което жалбоподателят не участва, да се заличават данни за осигурителен и трудов стаж на жалбоподателя, и което административно производство се използва като доказателство в съдебно производство по обжалване на административния акт от жалбоподателя и развиващо се между жалбоподателя и Националния осигурителен институт за доказване на липса на положен труд от жалбоподателя?

3. Следва ли да се приеме за нарушение на залегналия в чл. 41, параграф 2, буква „а“

от ХОПЕС принцип на правото на всяко лице да бъде изслушвано преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него, фактът, че в административното производство, което се развива между държавен орган – Националният осигурителен институт, и осигурителя – дружество-работодател, и в което жалбоподателят не участва, да се заличават данни за осигурителен и трудов стаж на жалбоподателя, който факт безспорно има неблагоприятни последици за жалбоподателя?

Съдът намира, че така направеното искане е неоснователно.

Преюдициално запитване до СЕС съдът прави, когато е налице съмнение в тълкуването на разпоредба на общостното право. Преюдициалното запитване трябва да се отнася до тълкуването или валидността на правото на Съюза, а не до тълкуването на националните правни норми или до фактически въпроси, повдигнати по главното производство. Съдът на ЕС може да се произнесе по преюдициалното запитване само ако правото на Съюза е приложимо по делото, разглеждано в главното производство. За целта е необходимо запитващата юрисдикция да изложи всички относими обстоятелства от фактическа и правна страна, въз основа на които приема, че в конкретния случай могат да се приложат разпоредби от правото на Съюза. В Решение на Общия Съд (четвърти състав) по дело T-537/16, се посочва, че „принципът на правната сигурност, неразделна част от който е принципът на предвидимост (вж. в този смисъл решение от 11 май 2017 г., D./ЕСНА, T- 115/15, EU:T:2017:329, т. 135 и цитираната съдебна практика), е общ принцип на правото на Съюза. Този принцип цели да гарантира предвидимостта на правните положения и отношения, произтичащи от правото на Съюза (вж. решение от 4 май 2016 г., А. и др./ЕЦБ, T- 129/14 P, EU:T:2016:267, т. 35 и цитираната съдебна практика), и изисква всеки акт на администрацията, който произвежда правни последици, да бъде ясен и точен, за да могат заинтересованите лица да разберат недвусмислено правата и задълженията си и да действат съобразно с тях (вж. в този смисъл решение от 27 януари 2016 г., DF/Комисия, T- 782/14 P, EU:T:2016:29, т. 45 и цитираната съдебна практика). Това изискване важи в частност когато съответният акт може да има неблагоприятни последици за заинтересованите лица (вж. в този смисъл решение от 11 май 2017 г., D./ЕСНА, T- 115/15, EU:T:2017:329, т. 135)“. „В този смисъл, от една страна принципът на правната сигурност изисква всеки акт, който има за цел да породи правни последици, да черпи своята задължителна сила от правна норма на Съюза, изрично посочена като правно основание (вж. решение от 11 май 2017 г., D./ЕСНА, T- 115/15, EU:T:2017:329, т. 135 и цитираната съдебна практика). Това изискване се налага и във връзка със задължението за мотивиране (вж. в този смисъл решение от 1 октомври 2009 г., Комисия/Съвет, C- 370/07, EU:C:2009:590, т. 55)“. От това следва, че двата принципа се отнасят до прилагането на правото на Европейския съюз, тоест следва да се касае за приложение на съюзна правна норма.

Във връзка с преюдициалните запитвания относно тълкуването на Хартата на основните права на Европейския съюз е важно да се припомни, че по силата на член 51, параграф 1 разпоредбите на Хартата се отнасят за държавите членки единствено когато те прилагат правото на Съюза. Въпреки че хипотезите на такова прилагане могат да бъдат различни, от преюдициалното запитване трябва все пак ясно и недвусмислено да личи, че по делото, разглеждано в главното производство, е приложима норма от правото на Съюза, различна от Хартата.

В конкретния случай не се иска тълкуване на съюзна правна норма, чието приложение има определено отношение към национална норма. Тълкуването на разпоредба на правото на ЕС е необходимо да се отнася за правилното решаване на делото.

В конкретния случай не се касае приложение правото на ЕС, тъй като производството, което се е развило между Националния осигурителен институт и дружеството-работодател, е регламентирано изцяло от вътрешното право на страната. В този смисъл не е налице съюзна правна норма, чието тълкуване да е необходимо за правилното решаване на спора.

Ето защо съдът намира, че искането досежно въпроси 1 и 2 следва да бъде оставено без уважение.

Както беше отбелязано по-горе, преюдициалните запитвания досежно приложението на чл. 41, параграф 2, буква „а“ от ХОПЕС, аргументите на съда са сходни с тези, изложени по-горе. В случая органът не прилага норма на правото на ЕС, което да обуслови приложението на Хартата.

По изложените съображения съдът намира, че молбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх. № 7916/02.03.2022 г. на процесуалния представител на касатора, с която на основание чл. 629, ал. 1 вр. чл. 628 ГПК, вр. чл. 144 АПК е поискано спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по следните въпроси:

1. Допускат ли чл. 34 от Хартата на основните права на ЕС, принципът на правна сигурност и принципът на оправданите правни очаквания, изведени от чл. 6, параграф 3 от ДЕС и доразвити от съдебната практика на СЕС национална правна уредба, която приравнява липсата на търговска дейност на осигурителя – дружеството-работодател, с липса на положен труд, след като са начислени осигурителни вноски, трудово възнаграждение е изплащано и са налице писмени и устни доказателства, че жалбоподателят е полагал труд?

2. Допускат ли чл. 34 от Хартата на основните права на ЕС, принципът на правна сигурност и принципът на оправданите правни очаквания, изведени от чл. 6, параграф 3 от ДЕС и доразвити от съдебната практика на СЕС национална правна уредба, при която въз основа на административно производство, което се развива между държавен орган – Националния осигурителен институт, и осигурителя – дружеството – работодател, и в което жалбоподателят не участва, да се заличават данни за осигурителен и трудов стаж на жалбоподателя, и което административно производство се използва като доказателство в съдебно производство по обжалване на административния акт от жалбоподателя и развиващо се между жалбоподателя и Националния осигурителен институт за доказване на липса на положен труд от жалбоподателя?

3. Следва ли да се приеме за нарушение на залегналия в чл. 41, параграф 2, буква „а“ от ХОПЕС принцип на правото на всяко лице да бъде изслушвано преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него, фактът, че в административното производство, което се развива между държавен орган – Националния осигурителен институт, и осигурителя –

дружество-работодател, и в което жалбоподателят не участва, да се заличават данни за осигурителен и трудов стаж на жалбоподателя, който факт безспорно има неблагоприятни последици за жалбоподателя?

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на съдебното производство.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: